

Μόλις μπήκε το καλοκαίρι, οι Χίοι βιάζονταν να τους σταλούν τα καράβια από φόβο μήπως οι Αθηναίοι μάθουν τι ετοιμαζόταν και οι Λακεδαιμόνιοι έστειλαν τρεις Σπαρτιάτες στην Κόρινθο, με εντολή, όλα τα καράβια που ήσαν στην άλλη θάλασσα να τα περάσουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, επάνω από τον Ισθμό, στη θάλασσα του Σαρωνικού και να τα διατάξουν να πάνε στη Χίο, καθώς και εκείνα που ετοίμαζε ο Άγις για τη Λέσβο και όλα τα άλλα. Όλα τα συμμαχικά καράβια που συγκεντρώθηκαν εκεί ήσαν τριάντα εννέα.

Αλλά ο **Καλλίγειτος** και ο **Τιμαγόρας** που ενεργούσαν για λογαριασμό του Φαρνάβαζου, δεν πήραν μέρος στην εκστρατεία της Χίου και δεν έδωσαν τα χρήματα που είχαν - 25 τάλαντα - για να οργανωθεί εκστρατεία. Είχαν σκοπό να ετοιμάσουν οι ίδιοι άλλο στόλο και να φύγουν μ' αυτόν. Ο

Άγις, όταν είδε ότι οι Λακεδαιμόνιοι είχαν σκοπό να πάνε πρώτα στη Χίο, δεν έφερε αντίρρηση. Οι σύμμαχοι συγκεντρώθηκαν στην Κόρινθο και διαβουλευτήκαν. Αποφάσισαν να πάνε πρώτα στη Χίο με αρχηγό τον

Χαλκιδέα, που ετοίμαζε τα πέντε καράβια στη Λακωνική και έπειτα στη Λέσβο με αρχηγό τον **Αλκαμένη**

, τον οποίο είχε ορίσει γι' αυτό και ο Άγις, και τέλος να πάνε στον Ελλήσποντο. Αρχηγός στην επιχείρηση αυτή διορίστηκε ο

Κλέαρχος του Ραμφίου

. Αποφάσισαν να περάσουν τα μισά μόνο καράβια απάνω από τον Ισθμό, τα οποία θα έφευγαν αμέσως, ώστε να διασπαστεί η προσοχή των Αθηναίων μεταξύ του στόλου που θα έφευγε και εκείνου που θα περνούσε αργότερα τον Ισθμό. Ξεκινούσαν φανερά από εκεί γιατί περιφρονούσαν την αδυναμία των Αθηναίων αφού κανένας στόλος άξιος λόγου δεν είχε φανεί πουθενά. Μόλις πήραν την απόφαση, πέρασαν αμέσως είκοσι ένα καράβια απάνω από τον Ισθμό.

Αν και οι σύμμαχοι βιάζονταν να φύγουν, οι Κορίνθιοι δεν ήθελαν να φύγουν μαζί τους προτού εορτάσουν τα Ισθμια. Ο Άγις ήταν έτοιμος να δεχτεί να θεωρηθεί η επιχείρηση δική του, ώστε να μην παραβιάσουν οι Κορίνθιοι την ιερή ανακωχή των Ισθμίων, αλλά αυτοί δεν το δέχτηκαν. Έγινε, έτσι, κάποια χρονοτριβή, οι Αθηναίοι πληροφορήθηκαν τους σκοπούς της Χίου κ' έστειλαν έναν από τους στρατηγούς τους, τον **Αριστοκράτη**, για να διαμαρτυρηθεί. Επειδή οι Χίοι τα αρνιόνταν όλα, τους έδωσαν διαταγή για ν' αποδείξουν την καλή τους πίστη, να τους στείλουν επτά καράβια για τον συμμαχικό στόλο. Οι Χίοι έστειλαν επτά καράβια και ο λόγος ήταν ότι η πλειοψηφία του λαού αγνοούσε τι γινόταν και οι ολιγαρχικοί που ήξεραν το μυστικό, δεν ήθελαν να έχουν τον λαό εναντίον τους, προτού λάβουν κάποια ισχυρή ενίσχυση. Εξάλλου επειδή οι Πελοποννήσιοι αργούσαν, οι ολιγαρχικοί δεν περίμεναν πια ότι θα έρθουν.

Στο μεταξύ έγιναν τα Ίσθμια και οι Αθηναίοι - στους οποίους είχε ανακοινωθεί επίσημα η εορτή - έστειλαν αντιπροσωπία, κ' εκεί κατάλαβαν φανερά τι ετοιμαζόταν σχετικά με τη Χίο. Όταν έφυγαν από τον Ισθμό, άρχισαν αμέσως να ετοιμάζονται, ώστε να μην τους διαφύγουν τα καράβια που θα ξεκινούσαν από τις Κεγχρειές. Μετά τα Ίσθμια, οι Πελοποννήσιοι ξεκίνησαν για τη Χίο με 21 καράβια και αρχηγό τον Αλκαμένη. Και οι Αθηναίοι έπλευσαν εναντίον τους με ισάριθμα, στην αρχή, καράβια και προσπαθούσαν να τους παρασύρουν στο πέλαγος. Αλλά επειδή οι Πελοποννήσιοι δεν τους ακολούθησαν πολύ μακριά και γύρισαν πίσω, γύρισαν και οι Αθηναίοι πίσω. Είχαν μαζί τους επτά καράβια της Χίου και δεν τους είχαν εμπιστοσύνη. Αργότερα επάνδρωσαν και άλλα καράβια και με 37 πολεμικά καταδίωξαν τον εχθρό (που έπλεε κοντά στην ακτή) έως το Σπείραιο της Κορινθίας, έρημο λιμάνι που βρισκόταν κοντά στα σύνορα της Επιδαυρίας. Οι Πελοποννήσιοι έχασαν ένα καράβι στ' ανοιχτά, αλλά όλα τα άλλα τα συγκέντρωσαν και τα άραξαν. Οι Αθηναίοι τους έκαναν επίθεση και από θάλασσα με τα καράβια και από στεριά, με απόβαση και τους προκάλεσαν σύγχυση και αταξία. Προξένησαν μεγάλες ζημιές στα περισσότερα καράβια, τα οποία ήσαν τραβηγμένα στη στεριά και σκότωσαν τον αρχηγό τους Αλκαμένη. Σκοτώθηκαν λίγοι Αθηναίοι.

Όταν τέλειωσε η επιχείρηση, οι Αθηναίοι άφησαν εκεί καράβια αρκετά για να επιτηρούν τον εχθρό και πήγαν, με τα υπόλοιπα, ν' αράξουν σε κάποιο μικρό νησί που βρίσκεται εκεί κοντά, όπου και έστησαν στρατόπεδο. Έστειλαν μήνυμα στην Αθήνα, ζητώντας ενισχύσεις. Την επομένη έφτασαν οι Κορίνθιοι για να βοηθήσουν το στόλο τους και λίγο αργότερα έφτασαν ενισχύσεις κι από τις γειτονικές πολιτείες. Βλέποντας πόσο δύσκολο ήταν να φρουρήσουν αποτελεσματικά τα καράβια τους, βρίσκονταν σε αμηχανία τι να κάνουν. Σκέφθηκαν, στην αρχή, να τα κάψουν, αλλά μετά αποφάσισαν να τα τραβήξουν στη στεριά και να τα προφυλάγουν με το πεζικό τους που θα στρατοπέδευε εκεί, έως ότου παρουσιαστεί κατάλληλη ευκαιρία να διαφύγουν. Όταν ο Άγης έμαθε τι έγινε, τους έστειλε τον Σπαρτιάτη **Θέρμωνα**. Οι Λακεδαιμόνιοι πήραν πρώτα την είδηση ότι τα καράβια είχαν ξεκινήσει από τον Ισθμό (οι έφοροι είχαν δώσει διαταγή στον Αλκαμένη να στείλει ιππέα στην Σπάρτη μόλις ξεκινήσει ο στόλος) και είχαν τότε σκοπό να στείλουν και τα πέντε δικά τους καράβια με τον Χαλκιδέα αρχηγό, που θα συνοδευόταν από τον

Αλκιβιάδη

. Αλλά αργότερα, ενώ ο στόλος αυτός ήταν έτοιμος να φύγει, πληροφορήθηκαν ότι τα άλλα καράβια είχαν καταφύγει στο Σπείραιο. Αποθαρρύνθηκαν επειδή ο Ιωνικός πόλεμος άρχιζε με μια αποτυχία και είχαν σκοπό να μην στείλουν δικά τους καράβια και ν' ανακαλέσουν τα λίγα που είχαν κιόλας φύγει.

Όταν ο Αλκιβιάδης το έμαθε, κατόρθωσε πάλι να πείσει τον **Ένδιο** και τους άλλους εφόρους, να μη ματαιώσουν την εκστρατεία. Τους είπε ότι τα πέντε καράβια θα έφταναν στη Χίο προτού μάθουν εκεί τη συμφορά του άλλου στόλου και ότι ο ίδιος, όταν θα έφτανε στην Ιωνία, εύκολα θα έπειθε τις πολιτείες ν' αποστατήσουν από την Αθήνα, εξηγώντας τους την αδυναμία των Αθηναίων και την αποφασιστικότητα των Λακεδαιμονίων. Θα τον πίστευαν περισσότερο από κάθε άλλο. Στον Ένδιο είπε, ιδιαιτέρως, ότι θα ήταν σπουδαίο

για τον ίδιο, να προκαλέσει την αποστασία της Ιωνίας και να επιτύχει για τους Λακεδαιμόνιους, τη συμμαχία του βασιλιά. Δεν έπρεπε όλα αυτά να τα κατορθώσει ο Άγις - με τον οποίο ο Ένδιος βρισκόταν σε αντίθεση. Ο Αλκιβιάδης έπεισε τον νδίο και τους άλλους εφόρους και έφυγε με τα πέντε καράβια του Λακεδαιμόνιου Χαλκιδέα. Έπλεαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν.

Την ίδια, περίπου, εποχή επέστρεφαν από τη Σικελία τα 16 πελοποννησιακά καράβια που είχαν πολεμήσει με τον Γύλιππο. Στην περιοχή της Λευκάδας τα χτύπησαν και τους προξένησαν ζημιές τα 27 αθηναϊκά καράβια τα οποία, στις διαταγές του **Ιπποκλή του Μενίππου**, παραφύλαγαν τα καράβια που γύριζαν από τη Σικελία. Εκτός από ένα, τα άλλα πελοποννησιακά κατόρθωσαν να διαφύγουν και να φτάσουν στην Κόρινθο.

Ενώ ταξίδευαν προς την Ιωνία, ο Χαλκιδέας και ο Αλκιβιάδης έπιαναν όσα καράβια τύχαιναν στο δρόμο τους, για να μη γίνει γνωστή η άφιξή τους. Πρώτα σταμάτησαν στον Κώρικο, στην ηπειρωτική ακτή, όπου άφησαν ελεύθερα όσα καράβια είχαν πιάσει, και ήρθαν σε επαφή με μερικούς από τους φίλους τους της Χίου, οι οποίοι τους παρακίνησαν να πάνε αμέσως στη Χίο, χωρίς να το προαναγγείλουν. Έφτασαν αιφνιδιαστικά στη Χίο, προκαλώντας έκπληξη και φόβο στον λαό. Οι ολιγαρχικοί, όμως, είχαν πάρει τα μέτρα τους, ώστε την στιγμή εκείνη να συνεδριάζει η Βουλή. Μίλησαν ο Χαλκιδεύς και ο Αλκιβιάδης και είπαν ότι έρχονται πολλά άλλα καράβια, αλλά δεν είπαν τίποτε για το στόλο που ήταν αποκλεισμένος στο Σπείραιο. Αποστάτησαν οι Χίοι από τους Αθηναίους και αμέσως μετά οι Ερυθραίοι. Μετά απ' αυτά, πήγαν με τρία καράβια στις Κλαζομενές, οι οποίες αποστάτησαν κι αυτές. Οι Κλαζομένιοι πέρασαν αμέσως στην αντικρινή ακτή και οχύρωσαν την Πολίχνη, ώστε να μπορούν να καταφύγουν εκεί αν ήσαν αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν το νησάκι όπου κατοικούν. Όσοι, λοιπόν, είχαν αποστατήσει, άρχισαν να οχυρώνονται και να ετοιμάζονται για πόλεμο.

Οι πληροφορίες για τα όσα είχαν γίνει στη Χίο έφτασαν γρήγορα στην Αθήνα, όπου κατάλαβαν ότι ο κίνδυνος που τους απειλούσε ήταν μεγάλος και φανερός και ότι μετά την αποστασία της μεγαλύτερης πολιτείας, οι άλλοι σύμμαχοι δεν θα έστεργαν να μείνουν ήσυχoi. Η ανησυχία τους ήταν τόσο μεγάλη ώστε ακύρωσαν αμέσως τις ποινές που είχαν προβλέψει για όποιον θα πρότεινε ή θα έβαζε σε ψηφοφορία να θιγούν τα χίλια τάλαντα τα οποία σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου θεωρούσαν απαράδεκτο ν' αγγίξουν, και ψήφισαν να τα χρησιμοποιήσουν για να ετοιμάσουν πολλά καράβια. Από τα πολεμικά που φρουρούσαν στο Σπείραιο, αποφάσισαν να στείλουν οκτώ, τα οποία είχαν φύγει από εκεί και είχαν καταδιώξει τα καράβια του Χαλκιδέα, αλλά επειδή δεν τα είχαν προλάβει, είχαν γυρίσει πίσω. Αρχηγός τους ήταν ο **Στρομβιχίδης του Διοτίμου**. Θα πήγαιναν λίγο αργότερα να τα ενισχύσουν άλλα δώδεκα, με αρχηγό τον **Θρασυκλή**

, τα οποία θα εγκατέλειπαν και αυτά τον αποκλεισμό του Σπείραιου. Τα επτά καράβια από την Χίο, τα οποία ήσαν και αυτά στον αποκλεισμό του Σπείραιου, τα πήραν από εκεί, ελευθέρωσαν από τα πληρώματα όλους όσους ήσαν δούλοι και φυλάκισαν τους ελεύθερους πολίτες. Αντικατέστησαν όλα τα καράβια που είχαν φύγει με άλλα, τα οποία ετοίμασαν βιαστικά, για να εξακολουθήσουν τον αποκλεισμό των Πελοποννησίων και είχαν σκοπό να επανδρώσουν άλλα τριάντα. Ανάπτυσσαν μεγάλη δραστηριότητα και δεν παραλείπαν καμιά προσπάθεια για να στείλουν δυνάμεις στη Χίο.

Στο μεταξύ ο Στρομβιχίδης έφτασε με τα οκτώ καράβια στη Σάμο, όπου πήρε ακόμα ένα καράβι, και πήγε στην Τέω όπου έδωσε προειδοποίηση να μείνουν ήσυχοι. Ο Χαλκιδέας είχε φύγει από την Χίο για να πάει στην Τέω με 23 καράβια, ενώ βάδιζε παράλληλά μαζί του, πεζικό από Κλαζομένιους κ' Ερυθραίους. Ο Στρομβιχίδης το πληροφορήθηκε και ξεκίνησε. Ανοίχτηκε στο πέλαγος, αλλά όταν είδε τα πολλά καράβια που έρχονταν από τη Χίο, τράπηκε σε φυγή προς τη Σάμο. Ο εχθρός τον καταδίωξε. Οι Τήιοι στην αρχή δεν δέχτηκαν το πεζικό, αλλά όταν είδαν τους Αθηναίους να φεύγουν, άνοιξαν τις πύλες τους. Ο στρατός έμεινε άπρακτος για μερικές μέρες, περιμένοντας να γυρίσει από την καταδίωξη ο Χαλκιδέας, αλλά επειδή αργούσε, άρχισαν να κατεδαφίζουν το τείχος της Τέω το οποίο είχαν χτίσει οι Αθηναίοι προς την στεριά. Τους βοηθούσαν μερικοί βάρβαροι οι οποίοι είχαν έρθει με αρχηγό τον **Στάγη**, υφιστάμενο του Τισσαφέρνη,

Ο Χαλκιδέας και ο Αλκιβιάδης αφού καταδίωξαν τον Στρομβιχίδα έως την Σάμο, όπλησαν τα πληρώματα των πελοποννησιακών караβιών και τους άφησαν να φρουρούν την Χίο. Τα επάνδρωσαν με Χίους, ετοίμασαν άλλα 20 καράβια και ξεκίνησαν για την Μίλητο για να την παρασύρουν ν' αποστατήσει. Ο Αλκιβιάδης, που είχε καλές σχέσεις με τους προεστούς της Μιλήτου, ήθελε να προφθάσει να πάρει την πολιτεία με το μέρος του προτού φθάσουν τα καράβια από την Πελοπόννησο, ώστε όλη τη δόξα από το εγχείρημα να την πάρουν οι Χίοι, ο ίδιος ο Χαλκιδέας και ο έφορος **Ένδιος**, όπως του το είχε υποσχεθεί, να προκαλέσει δηλαδή με μόνες τις δυνάμεις των Χίων και του Χαλκιδέα, την αποστασία όσο το δυνατόν περισσότερων πολιτειών. Στο μεγαλύτερο μέρος του πλου δεν τους κατάλαβαν οι Αθηναίοι κ' έφτασαν στην Μίλητο λίγο πριν από τον Στρομβιχίδα και τον

Θρασυκλή

, ο οποίος έτυχε να έχει φτάσει πριν από λίγο από την Αθήνα με δώδεκα καράβια και τους καταδίωξε μαζί με τον Στρομβιχίδα. Προκάλεσαν, έτσι, την αποστασία της Μιλήτου. Οι Αθηναίοι που τους καταδίωκαν από κοντά με 19 καράβια, παρουσιάστηκαν μπροστά στην Μίλητο αλλά δεν τους δέχτηκαν στην πολιτεία και πήγαν και άραξαν στη Λάδη, ένα κοντινό νησάκι, από όπου έκαναν αποκλεισμό. Μόλις αποστάτησε η Μίλητος έγινε η πρώτη συμμαχία των Λακεδαιμονίων με τον βασιλιά των Περσών. Αντιπρόσωποί τους ήσαν ο Χαλκιδέας και ο Τισσαφέρνης. Το κείμενο της συνθήκης ήταν το ακόλουθο:

"Οι Λακεδαιμόνιοι και οι σύμμαχοι τους συνομολόγησαν συμμαχία με τον Βασιλέα και τον Τισσαφέρνη με τους ακόλουθους όρους. Όλο το έδαφος και όλες οι πολιτείες τις οποίες κατέχει ο Βασιλεύς, ή τις οποίες κατείχαν οι πρόγονοι του Βασιλέως, θα ανήκουν στον Βασιλέα. Όσο για τις προσόδους, είτε χρηματικές είτε άλλες, τις οποίες είχαν οι Αθηναίοι από τις πολιτείες αυτές, ο Βασιλεύς και οι Λακεδαιμόνιοι και οι σύμμαχοί τους, θα ενεργούν από κοινού ώστε να εμποδίζουν τους Αθηναίους να παίρνουν χρήματα ή άλλες εισφορές. Ο Βασιλεύς και οι Λακεδαιμόνιοι και οι σύμμαχοί τους θα κάνουν από κοινού πόλεμο εναντίον των Αθηναίων. Ειρήνη με τους Αθηναίους δεν θα μπορεί να γίνει παρά μόνο μετά από κοινή συμφωνία του Βασιλέως και των Λακεδαιμονίων και των συμμάχων τους. Εάν καμιά πολιτεία αποστατήσει από τον Βασιλέα, οι Λακεδαιμόνιοι και οι σύμμαχοι θα την θεωρούν εχθρό τους. Εάν καμιά πολιτεία αποστατήσει από την Λακεδαίμονα και τους συμμάχους της, ο Βασιλεύς θα την θεωρεί εχθρό του".

Μετά από αυτά οι Χίοι επάνδρωσαν άλλα δέκα καράβια και πήγαν στα Άναια για να μάθουν τι συνέβαινε στην Μίλητο και για να παρασύρουν, ταυτόχρονα, τις πολιτείες της περιοχής σε αποστασία. Αλλά έλαβαν μήνυμα του Χαλκιδέα να γυρίσουν πίσω (επειδή έφθανε από το εσωτερικό ο **Αμόργης** με στρατό) και πήγαν στο ιερό του Διός. Είδαν από μακριά 16 καράβια, με τα οποία, αμέσως μετά τον Θρασυκλή, είχε φύγει από την Αθήνα ο

Διομέδων

. Μόλις τα είδαν άρχισαν τη φυγή, ένα καράβι προς την Έφεσο και τα υπόλοιπα προς την Τέω. Οι Αθηναίοι έπιασαν τέσσερα που τα είχαν εγκαταλείψει τα πληρώματά τους, προφταίνοντας να καταφύγουν στην στεριά. Τα υπόλοιπα κατέφυγαν στην Τέω. Οι Αθηναίοι τότε έφυγαν για την Σάμο και οι Χίοι με τα υπόλοιπα καράβια και με το πεζικό τους παράσυραν την Λέβεδο ν' αποστατήσει και αμέσως μετά τις Αίρες. Μετά απ' αυτά, το πεζικό και ο στόλος γύρισαν πίσω, το καθένα στην πατρίδα του.

Την ίδια περίπου εποχή τα 20 πελοποννησιακά καράβια που είχαν καταδιωχθεί και αποκλειστεί στο Σπείραιο, από ισάριθμα αθηναϊκά καράβια, έκανα αιφνιδιαστική επίθεση και νίκησαν σε ναυμαχία. Έπιασαν τέσσερα αθηναϊκά καράβια, πήγαν στις Κεγχρειές και άρχισαν πάλι να ετοιμάζονται για να εκστρατεύσουν στην Χίο και την Ιωνία. Πήγε και τους βρήκε από την Λακεδαίμονα ο **Αστύοχος**, ναύαρχος που είχε στις διαταγές του όλο τον στόλο. Όταν ο στρατός αποχώρησε από την Τέω, πήγε εκεί ο ίδιος ο Τισσαφέρνης με στρατό και αφού κατεδάφισε ό,τι είχε απομείνει από το τείχος, έφυγε. Μόλις έφυγε, έφτασε ο Διομέδων με δέκα αθηναϊκά καράβια κ' έκανε συμφωνία με τους Τήιους, ώστε να δέχονται στην πολιτεία τους και τους Αθηναίους. Έπλευσε κοντά στην ακτή και πήγε στις Αίρες. Έκανε επίθεση, δεν κατόρθωσε να τις κυριέψει κ' έφυγε.

Την ίδια εποχή έγινε και στη Σάμο επανάσταση των δημοκρατικών εναντίον των ολιγαρχικών με τη βοήθεια των Αθηναίων που έτυχε να βρίσκονται εκεί με τρία καράβια. Οι δημοκρατικοί της Σάμου σκότωσαν διακόσιους περίπου ολιγαρχικούς, εξόρισαν άλλους

τετρακόσιους και μοίρασαν τα κτήματά τους και τα σπίτια τους. Μετά απ' αυτό οι Αθηναίοι, με ψήφισμα, τους έδωσαν την αυτονομία τους, βέβαιοι ότι θα ήταν πιστοί σύμμαχοι. Από τότε και ύστερα κυβερνούσαν οι δημοκρατικοί. Δεν έδιναν στους γαιοκτήμονες κανένα πολιτικό δικαίωμα και απαγόρευαν στους δημοκρατικούς να δίνουν τις κόρες τους σε γάμο στους γαιοκτήμονες, ούτε να παντρεύονται γυναίκες από τις οικογένειές τους.

Μετά απ' αυτά, το ίδιο καλοκαίρι, οι Χίοι με τον ίδιο ζήλο με τον οποίο είχαν αρχίσει και χωρίς να περιμένουν τους Πελοποννήσιους, παρουσιάζονταν με πολλές δυνάμεις στις διάφορες πολιτείες για να προκαλέσουν αποστασίες, θέλοντας να έχουν όσο το δυνατό περισσότερους με το μέρος τους. Εκστρατεύσαν με 13 καράβια στη Λέσβο όπου έπρεπε να πάνε κατά το σχέδιο των Λακεδαιμονίων μετά τη δική τους αποστασία και ύστερα να στραφούν στον Ελλήσποντο. Ταυτόχρονα ο στρατός, τον οποίο αποτελούσαν όσοι Πελοποννήσιοι είχαν κιόλας φτάσει και οι σύμμαχοι της περιοχής, προχωρούσε προς τις Κλαζομενές και την Κύμη. Αρχηγός του στρατού ήταν ο Σπαρτιάτης **Ευάλας**. Αρχηγός του στόλου ήταν ο περίοικος

Δεινιάδας

. Τα καράβια έφτασαν στην Μήθυμνα και την παρέσυραν πρώτη σε αποστασία. Έμειναν τέσσερα καράβια εκεί και τα άλλα πήγαν αμέσως στη Μυτιλήνη που επαναστάτησε κι αυτή.

Στο μεταξύ ο Λακεδαιμόνιος ναύαρχος Αστύοχος, με τα τέσσερα καράβια που είχε, έφτασε από τις Κεγχρειές στη Χίο. Την τρίτη ημέρα από την άφιξή του, πήγαν στη Λέσβο 25 αθηναϊκά καράβια με αρχηγούς τον **Λέοντα** και τον Διομέδοντα. Ο Λέων είχε ξεκινήσει αργότερα από την Αθήνα με ενίσχυση δέκα καράβια. Την ίδια μέρα, προς το βράδυ, έφυγε και ο Αστύοχος για τη Λέσβο, παίρνοντας κ' ένα καράβι από την Χίο, για να βοηθήσει όσο μπορούσε. Έφτασε στην Πύρρα και την επομένη στην Έφεσο. Εκεί έμαθε ότι οι Αθηναίοι είχαν κυριέψει την Μυτιλήνη με την πρώτη έφοδο. Οι Αθηναίοι είχαν εμφανιστεί ξαφνικά, μπήκαν στο λιμάνι, νίκησαν τα καράβια των Χίων, έκαναν απόβαση, νίκησαν τον στρατό που τους αντιστεκόταν και κυριέψαν την πολιτεία. Ο Αστύοχος τα πληροφορήθηκε αυτά από τους Εφέσιους και από τα τρία καράβια της Χίου, τα οποία, με αρχηγό τον

Εύβουλο

, είχαν μείνει στην Μήθυμνα. Όταν κυριεύτηκε η Μυτιλήνη, τα τρία καράβια είχαν φύγει (το ένα το είχαν πιάσει οι Αθηναίοι) και ο Αστύοχος δεν προχώρησε προς την Μυτιλήνη, αλλά προκάλεσε την αποστασία της Εφέσου και την όπλισε. Είχε οπλίτες στα καράβια του και τους έστελνε από στεριά στην Άντισσα και την Μήθυμνα, με αρχηγό τον

Ετεόνικο

. Ο ίδιος με τα καράβια του και τα τρία καράβια της Χίου, έπλεε κοντά στις ακτές με την ελπίδα ότι, βλέποντάς τον, οι Μήθυμναιοι θ' αναθαρρούσαν και θα επέμεναν στην αποστασία τους. Αλλά επειδή στη Λέσβο δεν είχε παρά μόνο αποτυχίες, παράλαβε τον στρατό του και έφυγε στη Χίο. Γύρισαν επίσης στις πολιτείες τους οι μονάδες των πεζοναυτών που επρόκειτο να πάνε στον Ελλήσποντο. Έξη από τα συμμαχικά πελοποννησιακά καράβια έφτασαν από τις Κεγχρειές στη Χίο. Οι Αθηναίοι, αφού τακτοποίησαν την κατάσταση στη Λέσβο ξεκίνησαν για την πολίχνη την οποία οχύρωναν οι

Τα γεγονότα στις συμμαχικές πολιτείες (Α' μέρος)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 10:01 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 10:05

Κλαζομένιοι. Κυρίεψαν την τοποθεσία και μετέφεραν τους Κλαζομένιους πίσω στην πολιτεία τους που βρίσκεται στο νησί, εκτός όμως από εκείνους που είχαν πρωτοστατήσει στην επανάσταση. Αυτοί είχαν φύγει στη Δαφνούντα. Έτσι οι Κλαζομένιοι έγιναν πάλι σύμμαχοι της Αθήνας.